TRENDS WIJNEN 2020

België boven, Portugal en Zuid-Afrika worden de wijnlanden bij uitstek, en op een écht lekkere alcoholvrije fles wordt het volgens wijnautoriteit Frank Van der Auwera ook komend jaar vergeefs wachten: de belangrijkste wijntrends voor 2020.

STEFAN VANDERSTRAETEN

Belgische wijn sterker dan ooit

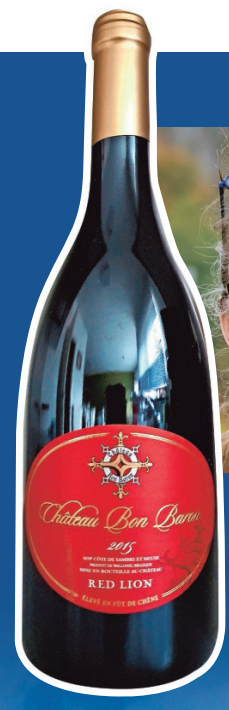

Jeannette Van der Steen (Château Bon Baron).

Jos van Laer (Kluisberg).

Martin Bacqaert (Entre-Deux-Monts).

1 Made in Belgium

«In 2020 zal de Belgische wijnliefhebber meer dan ooit openstaan voor wijn van eigen bodem», voorspelt Frank Van der Auwera. «Eén en ander blijkt al uit een poll op mijn blog *www.classintheglass.be*. Op ruim 450 respondenten zegt 21% komend jaar zeker Belgische wijn te kopen en nog eens 26% het sterk te overwegen. Aan het andere uiterste toont 28% zich weinig enthousiast, onder het mom dat buitenlandse wijnen sowieso beter zijn of Belgische wijn te duur uitvalt. Maar onthou vooral dat bijna één op de twee Belgen klaar is om Belgische wijn te ontkurken.»

Ook de grootwarenhuizen beginnen dat stilaan door te krijgen: onder meer bij Delhaize en Colruyt sijpelen met domeinen als Château Bon Baron en Kluisberg de eerste tricolore flessen binnen. «Natuurlijk heeft het klimaatdebat daar mee te maken: Belgische wijn komt letterlijk van om de hoek en behoeft amper transport. Net zoals steeds meer consumenten 'Made in Belgium' linken aan kwaliteit.»

«Maar pas op», waarschuwt Van der Auwera. «Het is niet omdat het Belgisch is dat het gegarandeerd kwaliteitsvol is. Sommige Belgische wijndomeinen brengen nog altijd weinig lovenswaardigs voort. Tegelijk zie je dat de opgedane ervaring en toenemende expertise toch Belgische wijnen opleveren die naast de Europese toplanden mogen staan. Zelf ben ik verzot op de chardonnay van Clos d'Opleeuw, maar ook Château Bon Baron, Kluisberg en Entre-Deux-Monts zijn goed bezig, al dan niet met één cuvée die er echt bovenuit springt.»

Dat de Belgische wijnbouw floreert als nooit tevoren, mag ook blijken uit de cijfers: met 1.983.143 liter aan wijn — waarvan witte en schuimwijn 80% innamen — verdubbelde de productie zelfs tegenover 2017. Al zullen de 136 Belgische wijnbouwers ook de komende jaren met één grote handicap blijven kampen: «De beperkte schaalgrootte van hun domeinen», weet Van der Auwera. «We kunnen hier niet zomaar wijngaarden bijtoveren, hé. De gemiddelde Belgische wijngaard is 30 are groot *(3.000 vierkante meter, red.)*. Daar lachen ze in het buitenland eens mee. En dat leidt meteen tot een tweede euvel: de kostprijs. Ik denk niet dat je snel een Belgische witte wijn onder de 10 euro en een rode onder de 15 euro zal vinden, terwijl onze schuimwijnen met eenzelfde prijs als champagne flirten. Wat perfect verklaarbaar is: ook de Belgische wijnbouwers moeten er iets aan kunnen verdienen.»

«De opgedane ervaring en toenemende expertise leveren Belgische wijnen op die naast toplanden mogen staan. Alleen blijven wijnbouwers bij ons met één grote handicap kampen: de beperkte schaalgrootte»

FRANK VAN DER AUWERA

Foto's Deleu, RV, PN en JVK

2 Rosé op de feesttafel

«Het zou me niet verbazen als het voorbije eindejaar her en der al rosé op de feesttafel heeft gestaan. En niet alleen als compromiswijn om iedereen van het gezelschap tevreden te houden. Maar echt als bewust gekozen wijn bij een voorgerecht. De smaak van roséwijn is zodanig aan het groeien dat die het komende jaar probleemloos mag pairen met gerechten. Met niet alleen een serieuze kwaliteitsinjectie vanuit de nog altijd toonaangevende Franse Provence, maar bijvoorbeeld ook vanuit Zuid-Afrika, waar zeer leuke roséwijnen opduiken met de pinotagedruif in de hoofdrol.»

3 Vergeefs wachten op lekkere 0,0%

«Natuurlijk zal de verkoop van alcoholvrije wijnen in 2020 blijven stijgen. Maar eerlijk: ik vrees dat ik toch nog lang vergeefs zal wachten op een smaakvolle, alcoholvrije rode, terwijl ik ook bij de witte nog niet écht onder tafel geblazen ben. Het enige wat er min of meer mee doorkan, is de alcoholvrije mousserende wijn gebaseerd op de al zoete muscat-druif. Sowieso beter dan Kidibull, maar ook alleen voor wie van zoete bubbels houdt.»

«Niet schrikken als komend jaar ook steeds vaker alcohol-lage wijn zal opduiken, met een verlaagd alcoholgehalte van 9% in plaats van de vertrouwde 13%. Maar daarvoor zie ik weinig doelpubliek: de meeste liefhebbers zullen één glas van 13% verkiezen boven twee glazen-op-halve-kracht.»

4 Portugal en Zuid-Afrika worden dé revelaties

«Het ziet er in 2020 niet geweldig uit voor sommige Nieuwe Wereldlanden. Niet dat ze gigantische klappen zullen krijgen, maar ze zullen toch wel wat marktaandeel verliezen: Chili door het woelige politieke klimaat, Argentinië door de rampzalige economie, Australië door de ongunstige wisselkoers... En allemaal samen ook door het klimaatdebat. Ongetwijfeld denken sommige Belgische wijnliefhebbers nu ook: 'Oei, Chileense of Argentijnse wijn? Misschien zoeken we het beter wat dichter bij huis.' Terwijl Latijns-Amerikaanse wijnen meestal in gigantische bulkladingen worden overgevaren en per fles niet meer CO_2-uitstoot veroorzaken dan een volgeladen vrachtwagen die vanuit Zuid-Spanje komt aangereden.»

«Omgekeerd zie ik vooral twee landen die daarvan zullen profiteren. Om te beginnen en een beetje tegenstrijdig aan het klimaatdebat: Zuid-Afrika. Daar is men echt supergoed bezig: de conservatieve wijndomeinen worden er in sneltempo voorbijgestoken door jonge wijnbouwers, originele blends, verrassende gebieden... Kortom: Zuid-Afrika is aan zijn tweede wijnjeugd bezig. Net als Portugal. Niet dat daar ineens totaal nieuwe dingen gebeuren, maar pas nu wordt Portugal als wijnland tot de laatste uithoek ontgonnen, en dat levert sowieso nieuwe, verrassende ontdekkingen op.»

5 Middensegment krijgt het moeilijk

«Niet te geloven hoeveel wijn België blijft binnenstromen: zelf kreeg ik voor de samenstelling van mijn recent verschenen 'WijnKoopGids 2020' flessen binnen uit zomaar even 42 wijnlanden. Waanzinnig hoe dat aanbod maar blijft toenemen, terwijl ik komend jaar echt problemen zie voor de middenlaag met een kostprijs tussen 20 à 40 euro per fles. Want steeds vaker zullen consumenten goedkopere wijnen opsnorren, die ondanks hun lichte prijskaartje steeds kwalitatiever worden. Terwijl aan het andere eind de zéér prestigieuze huizen ondanks alles hun flessen nog altijd probleemloos voor 70 à 80 euro per fles zullen kunnen verkopen. Want ook voor ronkende namen zal altijd een publiek blijven bestaan.»